

KRAAT TELE

10 (30)
7. detsember 1993

KAS ON TELEMAJAS INIMESI,
KES TAHAKSID
"TELEKRAATI" TEHA?
KUI ON, ÄRAGE HOIDKE OMA
SOOVI ENDA TEADA, VAID
TEATAGE SELLEST "TELEKRAADI"
PRAEGUSTELE TEGIJATELE.
ARUTAME ASJA.

VIDEOTEELK ON ÄRAOOTAVAL SEISUKOHAL.

Juba ligi kaks kuud möllavad ETV videoteegi ümber kired. Oma seisukohad on välja öelnud videoteegi tegevuse analüüsimiseks loodud spetsiaalne komisjon. Palju kordi on asjasse puutuvad instantsid koos käinud ja koos istunud. Kogu Telemaja ootab endusi. Kui kaugele on videoteegi-asjaga jõutud? Reede õhtul ajas "Telekraat" juttu videoteegi juhi Peeter Vetsi ja videodispetšerite Ahti Tomani ja Kalev Iivesega.

Ahti T: Tundub, et kogu asi on nulli tagasi jõudnud, asjad on jälle seisma jäänud.

Peeter V: Ei, päris nii see ei ole. Asi on lihtsalt selles, et jõudsimme arutlustega punkti, kust ilma peadirektorita edasi minna ei saanud. Šein oli aga teadupärast ära. Tuleval nädalal jätkame. Meil on olemas oma seisukohad. Tean, et ka Lindströmil on oma seisukohad. "Telekraat": Kuidas te oma seisukorda hindate?

Peeter V: Juhtus lihtsalt nii, et ühtäkki hakati terve maja tegematajätmissi mele selga välja valama. Tõusis kohutav kisa. Nagu midagi viltu läks, distantsi hommikusel koosolekul. Ma ei salga, et kameie inimesed olid mõnel korral süüdi, sageli oli aga süüdlane keegi teine - keegi toimetusest, kes lindi hooletusse oli jätanud. Saame aru, et meie oleme siin majas teenindanud lüli, nagu müüjad kaupluses, kes peavad kõik ostjate veidrused ära kannatama. Samas arvame, et targem oleks toimetuste inimestega pisut rohkem koostööd teha. Meie vastu pole ju tegelikult kunagi eriti huvi tuntud.

Ahti T: Siia tullakse ikka põhiliselt nõudma ja karjuma, olles sageli oma töö tegemata jätanud.

Peeter V: Võtame näiteks meie filmihoidla, mis asub Raadiomajas. Kui Leopold Piip majast ära minnes mul kätt surus, nentis ta, et näed, filmihoidlas jäigi käimata. Juba tollal oli päevakorral sealseid olusid üle vaatama hakata. Nüüd on üksteise järel läinud ka Anupõld ja teised - Raadiomaja filmihoidla oma probleemidega on jäänud muutumata. 1990. aastaks pidi plaanide järgi valmima uus hoidla, siis aga ei jätkunud raha. See tundub ülemustele kauge ja vähetähtis. Nagu kogu videoteekki.

Eks oleme ise ka süüdi, et me pole küllalt lärmanud. Oleme vaikselt hingitsenud ja püüdnud vastu pidada. Kui oleme midagi küsinud, on vastatud, et ei saa, raha pole, ja me oleme läbi ajanud. Nüüd on näha, et leplik olemise eest aitäh ei öelda.

Ahti T: Nüüd on võetud seisukoht, et süüdi oleme meie, kuigi vead on teinud keegi teine. Näiteks planeerimisest saame iga nädal vähemalt kolm vale indeksit. Eks sa siis võta kinni. Rääkimata sellest, et igalüks oma montaažilehed vormistaks.

Peeter V: Oleme tutvunud põhjalikult sellega, kuidas töötab videoteek Soome TV-s. Neil on loodud süsteem, kus montaažilehe täitmata jätmine pole võimalik. Aga neil on ka igas toimetuses VHS-makk ja kõik materjalid, millega töötatakse, võetakse sellele ümber. See pole kuigi kallid. Meil aga selliste asjade peale ei mõeldud või arvatakse, et see oleks puhas raiskamine. Minu meelest on vastupidi. See on nagu meie arvutiga. See kurikuulus komisjon - mis, tõsi küll, minu jaoks näis koosnevad vaid ühest inimesest - väitis, et videoteegis ei ole ühtki inimest, kes oskaks arvutiga töötada. Mina väidan, et need inimesed on siin olemas. Mida aga ei ole, on arvutid.

"Telekraat": Kas tell ei ole üldse arvutit?

Kalev I: See üks vene oma, mis praegu on, ei ole töötamiskõlblik. Nüüd selle suure sõjaga lubati meie arvuti, aga igasugused tähtajad on jälle ammu üle.

Peeter V: Ja see, mis lubati, on ka ikka selline, mis teistest üle jääb. Et jumala eest meie midagi uut ja korralikku ei saaks. Televisioon on kunagi ammu teinud meisse suhtumise kujundamisel vea ja nüüd jätkatakse seda kangekaelselt. Võtame näiteks filmid ja nende ümbervõtmine. Meie oleme arvutanud, et saaksime selle töö ära teha 2-2,5 aastaga. Seda aga ainult juhul, kui filmide puhastamine tuleks kaasa. Meil on olemas restaureerimis- masin, aga see asub keldris, kus teatavasti on nii halb ventilatsioon, et seal ei saa töötada. Meie aga ilma selle lüli filmi ümber võtta ei saa. Ka ei ole ju kellelegi uudis, et Betacam SP linte ei ole. Selle tahajäävad ülejäänud ümbervõtmised. Samuti pole riuleid Beta lintide laos hoidmiseks. Kõik see vajaks raha. Raha aga ei ole.

"Telekraat": Kui raha oleks, kas siis oleks kõik mured murtud? Kas olete oma inimestega rahul?

Peeter V: Julgen täiesti avalikult öelda, et kõiki inimesi ma tööle ei jätaks. Paraku pole aga meie palkadega midagi valida. Me kuulutasime äsja välja vaba autouhikoha. Teate, kes tulid? Terve rida punase ninaga olevusi, kellega meil midagi peale poleks hakata. Kes normaalse näoga oli ja kuulis, kui palju palka makstakse ja pööras ringi. Meil pole palju valida. **"Telekraat":** Kas te saaksite midagi ära teha?

Peeter V: Nii palju, kui olud lubavad, teeme oma igapäevast tööd. Loodame endiselt, et saame ehk kogu maja töötajatega vastastikusele kokkuleppele, kuidas kõige tulemuslikumalt videomaterjalidega ümber käia. Hiljuti tahtsime korraldada kursused assistentidele, et selgitada ja ette näidata, kuidas pabereid vormistada, linti üle anda. Kuulutasime kõvasti, aga asi kukkus läbi: kohale tuli 4 (!) assistenti. Eks see näitab üldist suhtumist.

Mulle on muide ka mõned praegu juhtivatel kohtadel olevad inimesed öelnud, et mis sa ometi neid kultuuriväärtusi kokku kuhjad, et neid siin juba isegi küll ja enamgi veel. Sellest hoolimata olen ma aastate jooksul üht-teist säilitanud, ka sellist, mida tegijad oluliseks pole pidanud.

"Telekraat": Mida teevad tele arhiivitoimetajad?

Peeter V: Arhiivitoimetajad pole absoluutselt meie omad. Nad võeti tööle programmi toimetuse ja nad kuuluvad Salme Rannu alluvusse. Ma ei tea, miks see nii toimus, ja püüan endale mitte esitada küsimusi, miks arhiivitoimetust luues ei tulnud kellelegi pähe kordagi meiega konsulteerida. Ehk oleksin ma osanud head nõu anda. Nüüd saan olla nende suhtes vaid alandliku paluja rollis. Arvan, et arhiivitoimetuse ja videoteek võiksid olla teineteisega tihedamalt seotud.

Selliste mõtetega jääb videoteek ootama oma läbirääkimisi, arupidamisi ja otsuseid enda suhtes. Seniks aga pakuvad nad uurimiseks lühendatud kokkuvõtte Soome Televideoteeki tutvustavast reklaambukletist "TV-arkisto palvelee".

Teenindame programmi- ja saadete tegijaid ja vähesel määral ka uurijaid (teadlasi).

Meie kogudesse kuulub teleprogramme aastast 1957 ja Soome filmistuudiotelt ostetud mängu- ja lühifilme ning ringvaateid. Vanimad materjalid on sajandi algusest, värskeimad on eelmise päeva uudised ja eetris käimata materjalid.

Teatmeteeningus

Talletame TV-1 ja FST toodetud ja ostetud programmide teerna- ja sisukäsitluse STAIRS-arvutisse. Arhiivitoimetajad otsivad materjale uute programmide jaoks.

Kui vajad materjali väljastpööst YLE arhiivi, pöördu arhiivitoimetaja poole.

Arhiiviteeningus

Hoolitseme saadete säilitamise ja kustutamise eest.

Võid vaadata VHS-kassette, U-matic kassette, 16 mm ja 35 mm filme ning vähesel määral BETA-linte ja 1" filme. Võid saada teateid filmide liikumise kohta. Läbivaatusaegu ja filme saad tellida telefonitsi, samuti saada saatelinte, saadete sisu ja kustutamist puudutavad teated.

Laoteeningus

Viime saatelindid projektsooni.

Viime video- ja filmilindid läbivaatuseks, ümbersalvestamiseks ja monteerimiseks ning tagasi lattu.

Anname välja vabu linte.

Hoolitseme lintide uuesti kasutamise eest.

Hoolitseme välismaale müüdavate ja osaliselt sealt ostetud lintide liikumise, arhiivis säilitamise ja tagastamise eest. Hoolitseme korrespondentpunktide lintide liikumise eest.

Hoolitseme lintide liikumise eest Helsingi ja Tampere vahel.

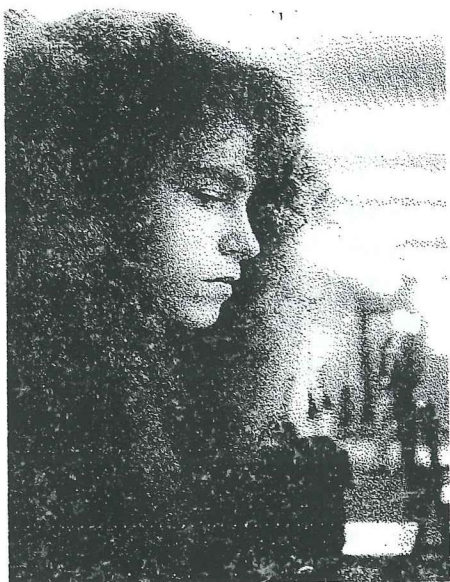
Fototeeningus

Vahendame saadete tegijatele diapositiive ja fotosid YLE arhiivist. Tellime fotosid teistest fotoateljeedest ja arhiividest.

Säilitame arhiivis TV-saadete tegemiseks võetud fotosid. Meie kasutada on STAIRS-arvuti. Tavalisele arhiivis säilitamisele lisaks võtame fotosid ümber säilitamiseks digitaalsel plaadil.

TV-1 arhiivis on aktuaalsed- ja uudismaterjalid, TV-2 fototeegis on ajaloolised materjalid.

MEIST ENESTEST

Oo üllatust! Eelmises "Telekraadis" leidsin oma artikli hoopis teise pealkirja alt. Mapean üldiselt lugu vabast ja sõtumatust ajakirjandusest, kuid seekord muutusin siiski väga murelikuks. "Telekraadi" pandud pealkiri "Kes on süüdi meie muredes?" juhib mõtted hoopis teise sängi, kui on antud kirjatüki taotlus.*) Süü ja süüdlaste otsimine, millele mõnikord järgneb isegi nende leidmine ning harva ka karistamine, võib pealtvaatajatele pakkuda küll emotsionaalset rahuldust, kuid võtab asja uurijatelt palju energiat, aega ja närve. Konstruktivsem on oma jõupingutused suunata probleemide lahendamisele ja selliste muutuste sisseviimisele, mis vähendaksid pahategude tekkepinnast. Vigu ja mõõdalaskmisi tuleb ikka ette, tegijal juhtub ju mõndagi. Nii et jätame süüdlaste otsimise sinnapaika ja asume parem mõtlema, mida meist igaüks võiks tähele panna ja arvestada igapäevases suhtlemises, olgu siis kolleegidega tööl, sõprade-tuttavate ringis või lähedastega kodus. See ei maksa meile sentigi, küll aga annab võimaluse luua enda ümber ja ETV-s avatumat ja mõistvat õhkkonda. Ei ole häid ega halbu inimesi, on vaid head ja halvad suhted inimeste vahel. Seda vana tõde tasub ikka ja jälle meelde tuletada. Ainus võimalus segaseid ja pingestunud suhteid klaarida on neist rääkida. See on keeruline ülesanne. Me oleme harjunud rääkima probleemidest: saadetest, tehnikast, rahast, mitte aga otse ja avatult sellest, mis toimub meie vahel, s.o. omavahelistest suhetest. See on delikaatne teema. Milleks võtta endale risk kolleegidega hoopis tülli minna? Situaatsiooni pingestamiseks ja asjade nässukeeramiseks on meie käsutuses hulgaliselt teisi, palju ohutumaid vahendeid. Neid võib näha koosolekutel, nõupidamistel, pea igal pool, kus kohtuvad inimesed, et asju arutada. Näiteks võib koosolekule pool tundi hiljaks jääda, keskelt arutlusse sisse tormata, nõuda osalejatelt juba läbiräägitud ja kokkulepitud asjade kohta aru, see kõik maatasa teha ja siis võidukalt lahkuda. Või muuta nõupidamisel ootamatult teemat, asuda pikalt-laialt arutama hoopis teid huvitava probleemi üle, ükskõik milleks teised kokku on kogunenud. On veel loendamatu vahendeid, kuidas mõnusalt surmata asjade arutamist ja kogu seltskonna soovi üldse kokku saada. Või võtame näiteks info kulgemise. Kui teie käsutuses on info mingi sündmuse, otsuse vms. kohta, siis on väga hea nipp: rääkige eri

inimestele igaühele natuke tätt, sealjuures erinevat, aga sellele, kellel seda infot vaja läheks, ärge rääkige üldse midagi. Ja siis jääb järele ainult oodata, mis toimuma hakkab. Vahva vaadata, kuidas kõik üksteist kahtlustama hakkavad ja tülli lähevad, teie olete aga ainukesena hea, aus ja kõiketeadja inimene majas. Eriti suured võimalused suhete pingestamiseks on viisis, kuidas me reageerime kolleegide seisukohtadele, arvamustele, tegudele ja saavutustele, s.t. anname tagasisidet. Oma reaktsiooniga näitame hinnangut - toetust, heakskiitu, kahtlust, hukkamõistu, ükskõiksust jne. Reaktsioon võib olla verbaalne või mitteverbaalne - arvestagem, et 60-80 % informatsioonist suhtlemisel tuleb mittesõnalistest kanalitest, mida me tavaliselt ei teadvusta, kuid mis mõjustab oluliselt meie käitumist ja suhtumist. Vaikus vastuseks teie küsimusele võib olla palju inforikkam kui pikk sõnavaling.

Kuidas anda tagasisidet?

Järgnevalt tahaksin peatuda tagasiside andmisel. Miks just sellel? Mulle tundub, et see on ETV-s praegu asjakohane teema, kuna proovitakse uusi saadete retsenseerimise vorme, mille eesmärk on tagasisidestus tegijale. Head ideed aga võivad hukkuda just seetõttu, kuidas me asju teeme (või ei tee). Teisalt tuleb jututeema tähtsus ETV kui loomingulise kollektiivi eripärast. Siin töötab hulgaliselt inimesi, kelle töö peainstrumendiks on tema isiksus - kõik loomingulised töötajad ja need, kes töötavad teiste inimestega, sealhulgas kõikide tasemete juhid. Nende puhul toimub tugev samastumine oma tegevuse produktiga, on see saade, juhtimisotsus või allüksuse/organisatsiooni töötulemus-väljund. Alati, kui paneme töösse ja kulutame osa oma isiksusest, oleme kõrgendatult tundlikud kolleegide tagasiside suhtes. Ja ei ole sugugi mitte ükskõik, kuidas seda tehakse, lammutavalt või toetavalt.

Miks ei õnnestu tagasiside andmine?

Alustame sellest, miks meil ei õnnestu tagasiside andmine, on see positiivne või negatiivne, s.t. tunnustamine, kiitmine või kritiseerimine. Selle taga on fikseerunud hoiakud enese ja teiste suhtes. Kiitmine kõlab võltsilt ja kaotab oma väärtuse, kui selle andja:

- arvab, et kiitmine on sotsiaalselt heakskiidetud tegevus alati ja igal juhul ning väldib igati oma tegeliku arvamuse välja-

ütlemist;

- vajab ise hirmsasti kiitust ja kiidab vaid selleks, et teda vastu kiidetaks;

- märkab teises vaid neid külgi, mis tal endal tugevad on;

- lähtub vaid vajadusest suhteid parandada või tahab sattuda tähelepanu keskpunkti;

- üritab upitada iseennast, esitades hinnangut ülalt alla;

- püüab kiitusega panna teist käituma talle endale soovitud suunas.

Võlts kiitus tekitab selle saajas diskomforti ja pinget. Tõeline tunnustus inimesele on, kui teeme seda siiralt ja südamest ning lähtume sealjuures suhtluspartneri väärtussüsteemist, mitte enese omast.

Negatiivset tagasisidet saame elus palju, kuid vaid väike osa sellest on konstruktivne. Ka siin takistavad meid meie hoiakud. On inimesi, kes hoiduvad igasugusest kriitikast teiste aadressil. Tõenäolisemad põhjused selleks on, et nad kas kardavad rikkuda suhteid, ei ole kindlad oma kompetentsuses või kardavad vastukriitikat.

On inimesi, kes üritavad teisi kritiseerida igal võimalikul ja võimatul juhul. Siin võivad taga olla paljud psühholoogilised põhjused, üheks nendest negatiivne eluhoiak.

Tavaliselt antakse siiski asjakohast negatiivset tagasisidet, kuid tihti tehakse teadmatus palju vigu. Ebakonstruktivne kriitika kutsu esile kaitsekäitumise vastuagressiooni, eneseõigustuse või muul moel. Sellises seisundis ei suuda inimene meid isegi mitte kuulata, rääkimata meie pakutud informatsiooni vastuvõtmisest. Tugev kaitse-reaktsioon tekib siis, kui kritiseerija vaatab teisele ülalt alla ja üheaegselt negatiivse hinnangu andmisega püüab enda kompetentsuse ja saavutustega hiilates tähelepanu enesele tõmmata. See on vaid üks viis, tegelikult on neid palju.

Mõtiskles Tiitu Saks reformigrupist
(järgneb)

*) Selgituseks muudetud pealkirja asjus: Tiitu Saksalt saime tema mõtiskluse arvutidisketil ja see oli tehtud "Textoris" (?); ilusasti lehe ülaserava joone peale paigutatud pealkiri ei tulnud aga "Microsoft Word-i" dokumendiks tehes kaasa ja nii osutus lugu meie jaoks pealkirjata materjaliks. Ise pealkirja välja mõeldes laskime ilmselt mõõda, mille pärast vabandame. Jätke see igaks juhuks meelde, kui Nõukoja arvutist mingit materjali enda omasse üle toote.

Olen väsinud olemast süüdi, kui mu materjalis on heli- või pildipraak, kui esineja veab alt, kui kaamera läheb katki, kui ümbersalvestus ebaõnnestub, kui ma ei saa montaaži ja saade ei jõua planeeritud ajaks eetrisse, kui hoian linte monteerimata materjali all kinni ja kui kõigele vaatamata salvestan uut, sest elu ei oota: ta toimib ja areneb vaatamata sellele, et ETV talle jalgu jääb...

Televisioon õigustab oma olemasolu ainult sellega, mis eetrist tuleb. Kõige selle eest, mis tuleb ETV toodangust, vastutab selle maja seaduste järgi üks inimene - režissöör. Režissöör on see künnimees, kelle selga nüpeldatakse, kui ta kõrgeid saake ei anna, mis siis, et maa märg ja setukas poolkõngenud.

On teada, et ETV-l on üksainuke enam-vähem korralik montaažimakk - Beta 8, mis sai algselt lubatud kultuurisaadete käsutusse. Makk töötab iga päev ca 14 tundi. Oleks huvitav teada, kui palju seal monteeritakse kultuurisaateid, kunstisaateid näiteks?

Lõpetasin oma suvise puhkuse ligi kolm aastat varem, et monteerida valmis kaks saadet, millest üks - "Kuldaeg" oli juba kevadises eetriplaanis ja teine - "Mälestuste habras ahel" - pidi minema eetrisse augustis. Kevad-suvel nad Beta 8 montaažiplaani ei mahtunud. Üks neist jõudis eetrisse 2. ja teine 23. septembril. Need on ainukesed saated, mis minu toodangust sel hooajal vaatajateni on jõudnud. Olen salvestanud 8 kunstisaadet, neist mõned juba mais ja juulis ("Vahemaandumine" 28. mail, 5 ühe pildi lugu Kunstimuuseumi varamust) ja ma ei ole saanud ühelegi neist montaaži. Saate "Keraamik Saima Sõmer" monteerisin ma filmisaatele "Seiklus Soosaarega" eraldatud montaaži ajast 6. novembril ja saated "Tea Tammelaan. Vahemaandumine" ning "Üks pilt. Paul Raud" 14. novembril niisamuti. Miks ma ei monteerinud siis "Soosaart", see on omaette seiklus.

Seiklus "Seiklus Soosaarega"

Saade Mark Soosaarest oli alles 1994. aasta juulise eelplaanis. Sel sügisel pidi eetris oinema saade Peeter Simmist. Ma vahetasin need kaks omavahel ära, kuna Soosaarest jooksis sülele huvitav materjal ja Simmi suure filmiprojekti käikulaskmine viibis.

Sain Soosaare salvestuseks 13., 14., 15. ja 16. augustil SVHS-i. Olin selle tehnikaga nõus, kuna mu tellimus oli plaaniväline, midagi paremat loota polnud mul õigust. Olen SVHS-iga töötanud ka varem, tema tavalisest pehmem pilt mind eriti ei häiri. Esimese ümbersalvestuse Betale tegid 17. augustil filmisaadete tollased assistendid. Teise salvestuse poole pealt jõudsin juurde ja sain aru, et heliga on midagi totaalselt korrast ära. Olin originaali kuulunud 5. korruse töötoas ja seal see heli nii halb ei

olnud. Assistentide poolt ümbersalvestatud lindid olin omakorda võtnud 10. videos VHS-ile *time*-koodiga ringi, et oma korruse töötoas montaaži ette valmistada ja kodeerida. Kuna 10. videos ümbersalvestuse ajal tekib meeletu surin ja see surin jääb ka VHS-ile, siis ei saa materjaliga töötades helikvaliteedist aru. Mind ehmatas alles esimene montaaž, mis toimus 13. videos (monteerija Andres Jõenurm). Kuidagi saime seal siiski hakkama. Palusin lint kodeerida, kuna olin kuulnud, et lindi vana heli võib läbi kosta. Monteerija arvas, et kodeerimine pole vajalik. Tegelikult pidasin ma silmas eelkõige lindi puhtakstegemist. Oleksin pidanud ütleva "trosseldama", aga Beta lintide puhul pole seda sõna nagu enam kasutatud. Kui ma mõned päevad hiljem oma lintidega 8. montaaži kolisin, selgus, et vana heli löi alt läbi, lisaks oli pildi ülemises servas *tracking*, mida ma samuti juba 13. videos nägin, aga monteerija pani selle monitori süüks. Monteerisime Kalle Käärkuga kogu materjali uuesti. Alles 8. makis selgus, kui halb heli tegelikult on. Panin mitmes kohas vajalikud helilõigud paika, jättes katteplaani panemata, et kontrollida originaalilt, kui palju heli kannab.

Sain kätte kõik originaalid. Olen kuulnud linte 4 erineva SVHS maki pealt. Kõige halvem helikvaliteet tuleb 14. videos, kõige parem *offline*-montaažis *recorder*-makilt. Salvestasin SVHS-iga materjali 4 erineval päeval, tingimused olid iga kord erinevad. Esimesel päeval löi puude kohin küllalt tugevalt sisse, autosõitude ajal on kuulda mootori mürin. Tekst on korralikus makis kuuldav. Betasse ümbersalvestuse ajal jääb aga lindile ainult mühin, isegi seal, kus seda muidu ei kuule.

Jätsin kaks järgnevat montaaži selle saatega ära ja monteerisin sellel ajal valmis 3 kunstisaadet, mille montaaži ma oleks vist oodanud viimsepäevahommikuni, aga see on juba teine jutt.

Tellisin "Soosaare" jaoks veel ühe ümbersalvestuse (sain 27. novembril) ja sinna juurde Ivar Nurmsalu, kelle salvestatud see heli on. Ehk on mingit võimalust? Kui 14. videos makke häälestada ei ole võimalik, ehk saab siis tuua *offline*st see makk, millelt heli normaalselt kuuleb. Suur töö on tehtud, kahju on see niisama nurka visata.

Kui ma kuhugi kurtma lähen, et nii ja naa, et näiteks järgmise salvestuse, mis sai tehtud Beta 4-s, lintidel ei ole koodi, nagu montaažis selgus, kuulen ikka ja alati - ise sa tahtsid seda tööd teha ja ära tule nüüd rääkima, ise oled süüdi.

Võib-olla oleks ETV juhtkonnal, neil künnivolinikel, lihtsam kui oma adrad korda teha see, kui künnimehi - režissööre ei olekski. Ei ole meid, ei ole probleeme - ilus puhas tühi ekraan.

Üks väsinud künnimees
Liina Kulles

Saatele SEIKLUS SOOSAAREGA kulutatud salvestus- ja montaažitehnika

* 13., 14., 15., 16. august - SVHS salvestus.

Operaator Meelis Kadastik, heli Ivar Nurmsalu. Võttekohtadeks Pärnu, Matsalu, Tallinn, Saue. Salvestatud 6,5 tundi materjali.

* 17. august 14.15-16.45 - ümbersalvestus SVHS - Beta 14.

* 9., 10., 11. - september Beta 4 salvestus.

Koos Sirje Tennossaarega komandeerung Pärnu Visuaalse Antropoloogia festivalile. Operaator Meelis Kadastik, heli Ivar Nurmsalu.

* 28. september 15.00-17.00 - ümbersalvestus ADS - Beta 3.

M. Soosaare "Telefilmis" tehtud filmid.

* 13. oktoober 15.30-17.30 - ümbersalvestus ADS - Beta 3.

Annuleeritud minu haiguse tõttu.

* 22. oktoober 8.00-10.30 - ümbersalvestus SVHS - Beta 14.

* 22. oktoober 14.45-16.45 - ümbersalvestus ADS - Beta 3.

M. Soosaare "Tallinnfilmis" toodetud filmid.

* 30. oktoober 17.15-23.00 - Beta 13 montaaž (Andres Jõenurm).

* 2. november 16.00-17.00 - ümbersalvestus ADS - Beta 3.

M. Soosaare käest saadud filmid.

* 4. november 10.15-12.00 - ümbersalvestus SVHS - Beta 14.

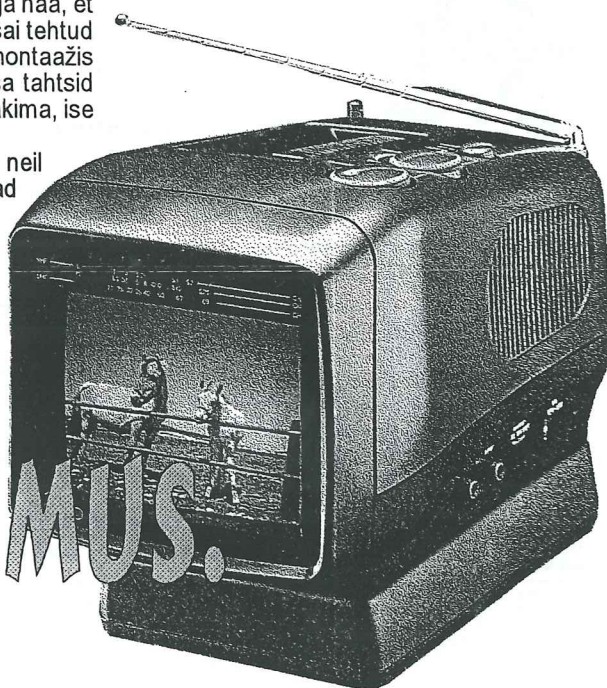
* 4. november 18.30-23.00 - Beta 8 montaaž (Kalle Käärik).

* 6. november 16.00-23.00 - Beta 8 montaaž.

Monteerisin saadet "Keraamik Saima Sõmer".

* 14. november 19.00-23.00 - Beta 8 montaaž.

Monteerisin saateid "Tea Tammelaan. Vahemaandumine" ja "Üks pilt. Paul Raud "Muhu taat"

KÜNNIMEHE VÄSIMUS.

"Telekraadis" nr 5 (25) kuulutasime, et ETV-le tuli kiri sihtasutusest "Fenno-Ugria" ja esitasime Piret Suurevälja Väga Tungiva Üleskute. 3. detsembril oli ETV Nõukogu koosolekul ühe punktina päevakorras ETV võimalik astumine "Fenno-Ugria" liikmeks. Sellega seoses toome siinkohal ära materjali, mille ETV Nõukogule valmistas ette Piret Suureväli.

Sihtasutus "Fenno-Ugria" loodi 1991.aastal. Tema eesmärkideks on muu hulgas toetada soome-ugri rahvaste taassündi ning arendada soome-ugri rahvaste omavahelisi kultuurisidemeid ja korraldada infovahetust. "Fenno-Ugria" liikmeteks võivad olla ettevõtted ja organisatsioonid, kui nad tunnistavad sihtasutise põhikirja. Liikmed on kohustatud vastavalt oma põhitegevusele aitama kaasa sihtasutise eesmärkide saavutamisele. Liikmetel on õigus taotleda ainelist ja muud toetust ürituste korraldamisel, mis vastavad sihtasutise eesmärkidele; saada täielikku infotsihtasutise ja tema liikmete programmide ja projektide, mis on seotud hõimurahvastega; kasutada sihtasutise raamatukogu ja arhiivi; saada oma esindajaid sihtasutise poolt korraldatud üritustele. Sihtasutise kõrgeimaks organiks on Sihtasutise nõukogu, millesse kuulub üks volitatud esindaja igast organisatsioonist.

SIHTASUTISE "FENNO-UGRIA" TEGEVUSSUUNAD

- III. Koostöö massimeediaga
1. Pidev operatiivse info andmine:
 - eelteated sündmustest nii Eestis kui mujal soome-ugri maailmas,
 - sõnumite koostamine.
 2. Artiklite vahendamine, atraktiivsete isikute kättejuhamine kirjutavale ja audiovisuaalsele pressile (intervjueerimiseks jms.).
 3. Infobülletään olulisematest sündmustest soome-ugri maades.
 4. Seminaride, laagrite, ekskursioonide korraldamine ajakirjanikele.
 5. 1994. a. sügisel Tallinna kavandatava soome-ugri televisioonide koostööseminari ettevalmistamine koostöös Eesti Televisiooniga.
 6. Videoarhiivi koostamine (VHS), kopeerides maks-

maalselt soome-ugri-ainelist materjali nii ETV-lt kui ka kõigilt teistelt audiovisuaalsetoodangut andvatelt organisatsioonidelt ja üksikisikutelt.

7. Auditivse materjali kopeerimine ringhäälingust.

8. Arliklite, sõnumite jms. kopeerimine ning lõigendite tegemine perioodikast.

PROJEKT ETV KOOSTÖÖKS SOOME-UGRI MAADE TELEVISIOONIGA

Koostanud Piret Suureväli

I ETV astub sihtasutise "Fenno-Ugria" liikmeks.

II ETV organiseerib 1994.aasta sügisel (oktoobri viimane nädal?) Tallinnas SU maade televisioonide seminari ja videotoodangu turu.

Teemad:

1. Infovõrgu loomine.
- Korrespondentpunktid igasse suulaste olulisemasse keskusesse. Et uudis kannaks uudise nime, peab infoedastusel kasutama satelliiti (Näit. Ungari või Norra satelliiti). Vastuvõtt on tõenäoliselt lihtsam kui infoedastus, aga kuna me EBU liikmesmaana niikuinii vajame sellise võimsusega saatjat, võib siin mitu projekti ühendada. Venemaal on võimsaid saatjaid küll. Kuivõrd saab neid kasutada, seda peab alles uurima. Senikaua peab muretsema korrespondentide eest, nendelt ausat informatsiooni tellima ja seda ka näitama. Sedasama soovivad nemad meilt. Ja see lõhnab juba poliitika järele.
2. Lisaks uudistele tuleb luua kogu muu videotoodangu pidevalt toimiv vahetus- ja müügivõrk. Videokassetide vahetuseks võib kasutada "Fenno-Ugria" sidemeid ning ka diplomaatilist posti.
 3. Ühisprojektid filmide ja telesaadete tegemiseks.
 4. Väljaõppe ja stažeerimise

korraldamine ning planeerimine teletootajatele Soome, Ungari või ka Eesti TV-s.

Seminari läbiviimiseks tuleb moodustada telepoolne initsiatiivgrupp (koostöös "Fenno-Ugriaga"), mis:

1) koostab seminari töösuundade üksikasjaliku kava, kooskõlastab selle osavõtivate televisioonidega; 2) otsib materiaalseid võimalusi seminari edukaks läbiviimiseks.

III ETV hakkab võimaluste piires (s.t. maksimaalselt) osalema (ja võimaluste piires seda ka eetris kajastama) SU maade poliitilistes, majanduslikes ja kultuurilistes ühisevõtmistes.

KUI veidi UNISTADA, on ETV-s aasta või kahe pärast...

... SU uudis sama loomulik nagu Aafrikast või kasvõi Indiast;

... regulaarselt eetris huvitav ja heatasemeline film või telesaade SU maadest;

... hõimuteemalised omasaated; Kõiki neid saateid seoks mingi armas logo. Väljastpoolt saadud saadetel on hea ja asjatundlik kommentaar.

... hulk inimesi, kes entusiastlikult ja hobi korras tegelevad SU temaatikaga;

... huvilised, kes võtavad osa "Fenno-Ugria" korraldatavatest seminaridest, reisidest,

õppelaagritest jm-st; ... 1-2 praktikanti idapoolsetest maadest.

Otsustati, et ETV asub sihtasutise "Fenno-Ugria" liikmeks ning volitab nimetatud probleemidega tegelema Piret Suurevälja. "Fenno-Ugria" põhikirjaga on soovijail võimalik tutvuda toas 607.

Kirjutage meile, joonistage meile.
(Postikana, nov. 1983)
Vahendame küsimusi!

Toimetaja TIINA KANGRO (tuba 611, tel. 4613)
Heiki Meeri (tuba 401, tel. 4062)
Riho Raie, Tarmo Tilsen (tuba 105, tel. 4605)
Fotod: MM Mammuti arhiiv. Põlvkond ETV põlvkonduskontoris.